

Zoetmulder zet tanden in Van der Linden

De wonderlijke loopbaan van Frans Zoetmulder leidde ertoe dat hij vier jaar geleden – let wel, op 63-jarige leeftijd – transportbedrijf Van der Linden in Hillegom overnam. Zoetmulder stuwde sindsdien ondanks zijn pensioengerechtigde leeftijd het bedrijf flink omhoog. Portret van een gedreven logistiek manager met een schat aan ervaring, wiens aanvankelijke levensbestemming het was om tandarts te worden.

tekst: Gerard den Elt

beeld: Glenn Wassenbergh

Smoelensmid' had hij willen worden, vertelt Frans Zoetmulder over zijn gesjeesde carrière als tandarts, ergens in de jaren zeventig. Op één tentamen na behaalde hij zijn kandidaatsexamen en het had weinig gescheeld of de logistieke sector was onwetend gebleven van de dadendrang van Frans Zoetmulder (67).

Maar ja, hoe gaat dat, vertelt hij in het kantoor van Van der Linden Transport Hillegom BV in Hillegom. "Ik zag het eigenlijk niet zitten om die ene vierkante meter rondom de behandelstoel kaal te lopen. Een gesprek kun je met je patiënt niet voeren, want hij zit met opengesperde mond voor je en kan niets terugzeggen. Ik diende als student ook te weten hoe ieder botje in de voet van een mens precies wordt genoemd, terwijl ik tandarts wilde worden en al die ballast aan kennis niet nodig had. Vond ik." Hij grapt: "Ach, uiteindelijk heb ik besloten geen

Luchtvracht en groupage voor Rutges onder andere op de luchthaven Charles de Gaulle bij Parijs, diesellocomotieven voor een Amerikaans bedrijf verkopen in Mongolië, voor de KLM een vrachtstation in Mumbai opzetten, een spoorgoederenvervoerder als ERS Railways uit de grond stampen en uitbouwen van zes naar bijna tweehonderd mensen. Het zijn slechts een paar grepen uit het plakboek van het zakelijke leven van Zoetmulder. Zijn werkgevers maakten graag gebruik van zijn diensten op plekken waar iets opgezet, gesaneerd, uitgebouwd of gemoderniseerd moest worden. Dat gebeurde van Hongkong tot Chicago en van Singapore tot Mumbai. En nu zelfs in de Bollenstreek.

Liefde voor logistiek

Zijn liefde voor de logistiek begon in zijn studententijd, toen hij in de zomers geld bijverdiende als chauffeur, eerst nationaal en later ook internationaal. Zijn eerste baan vervulde hij bij Rutges op Schiphol en in Alphen aan den Rijn. Toen daar vervolgens werd besloten een kantoor in Frankrijk op te zetten, viel de keuze op Zoetmulder. "Ik sprak twee woorden Frans, was jong en welwillend. En eenmaal daar

moest je je met de Franse taal zien te redden, want iets anders sprak men daar destijds niet. Het kantoor was snel erg succesvol."

De rest is eigenlijk geschiedenis: hij deed ervaring op bij kleine bedrijven

en multinationals, leerde daar de finesses van het transport over de weg, door de lucht, over het water en per spoor.

En hij leerde wat het is om een lange adem te hebben: "Ik werkte in 2008 voor het concern Electro Motive Diesel in Chicago als regional director Europe & Central Asia. Diesel is tegenwoordig een vies woord in Europa, dus is de markt aan het opdrogen, maar in de rest van de wereld verkopen diesel-electrische locomotieven nog best goed. Ik bezocht sinds 2010 twaalf keer Ulaanbaatar, de hoofdstad van Mongolië, om daar locomotieven te verkopen. Het heeft elf jaar geduurd, maar in 2021 is die deal eindelijk gesloten."

In die tussentijd was Zoetmulder al lang weer weg. Hij trok verder, naar HUSA van Van Gansewinkel, voor welke onderneming hij het spoorbedrijf saneerde.

Schat aan ervaring

"En dan is het ineens 2019, zit je taak erop, ben je met je 63 jaar een oude zak, heb je altijd voor een baas gewerkt en is het opeens moeilijk om weer een leuke baan te vinden", constateert hij lachend. Een vroegtijdige pensionering zag Zoetmulder niet zitten, de golfbaan kan hem gestolen worden. "En ik heb een schat aan ervaring, en daar wil ik nog wat mee doen."

In dat jaar kwam het transportbedrijf Van der Linden voorbij. Eigenaar Ard van der Linden, telg uit het derde geslacht van het thans 125 jaar oude familiebedrijf, had geen opvolging. "Het bedrijf stond eigenlijk >

'Je moet dingen ondernemen om de wereld te helpen vergroenen'

kleine gaatjes meer te vullen, alleen nog maar grote."

Een gesprek met de geboren Hagenaar is vooral luisteren naar een boeiend verteller, die door alle wateren in de logistieke wereld gewassen is.

Frans Zoetmulder:
"Ik heb een schat aan ervaring, en daar wil ik nog wat mee doen."

zo'n beetje op omvallen", herinnert Zoetmulder zich. "Er waren nog twee klanten, van wie er eentje aanstalten maakte om andere logistieke partner te zoeken. Dan was het echt lastig geworden. Er moest dus een hoop

'Uiteindelijk heb ik besloten geen kleine gaatjes meer te vullen, alleen, nog maar grote'

gebeuren. Maar ik dacht: ik ga het zelf doen, ik word ondernemer."

Frans Zoetmulder ('Ik ben een doener') toog ondanks zijn gevorderde leeftijd aan de slag, herstelde de relatie met de bestaande klanten en verwierf ondertussen ook een tweede

bedrijf, AL Transport in De Meern. Het aantal personeelsleden is in die vier jaar tijd verdubbeld naar bijna vijftig, evenals het wagenpark dat inmiddels tot bijna veertig optelt. "En we zijn winstgevend. Ik vind het prachtig dat

we ons bedrijf in amper vier jaar tijd hebben kunnen verdubbelen, ondanks de moeilijke coronajaren. Dat komt doordat ik als eigen baas snel kan schakelen. Ik ervaar dat als een verademing. Dat was vroeger soms wel anders toen ik voor grote concerns werkte. Dan duurde het heel lang voordat investeringsbeslissingen uiteindelijk in de boardroom

terecht kwamen en dan moest je maar afwachten of je een akkoord kreeg."

Zonnepanelen

En ook qua innovatie zat hij niet stil. Hij liet zonnepanelen monteren op het dak van een Scania G370 6x2 bak-

wagen met aanhanger. Toestemming om deze innovatie op deze nieuwe auto in te bouwen is zelfs vanuit het hoofdkantoor van Scania in Zweden verkregen. De garantie op de auto liep gewoon door. "Levert ons vijf tot zeven procent brandstofbesparing op. De investering is kostendekkend; we worden er niet echt rijker van, maar ook niet armer. En je moet dingen ondernemen om de wereld te helpen vergroenen. Ons initiatief heeft alle vakbladen gehaald, daar zijn we best trots op."

Zijn leeftijd speelt volgens hem geen rol. Hij zit iedere werkdag om 07.30 uur achter zijn bureau in Hillegom ('Je moet wel het goede voorbeeld geven') en gaat aan het einde van de middag weer naar huis. "Ik ben te jong om ermee op te houden. Ik ben in het verleden altijd een soort zetbaas geweest, maar heb altijd gehandeld alsof het mijn eigen bedrijf was. Want als de resultaten je niks kunnen schelen, ben je niet goed bezig. Nu doe ik

het voor mijzelf en dat is eigenlijk veel leuker. Daarnaast ben ik gezegend dat ook het 'thuisfront' er geen problemen mee heeft dat ik nog aan het werk ben!"

Zijn pensioenleeftijd hindert hem naar eigen zeggen niks. "Ik zie dit als een hobby, ik doe dit echt voor de gein, voor het plezier. Ik wilde voor mezelf bewijzen dat ik het kon, een bedrijf voor eigen rekening en risico opnieuw op poten zetten. Kijk, als ik tien jaar jonger was geweest, dan was ik misschien nóg voortvarender aan de slag gegaan en waren we in de tussentijd nog eens zo groot geworden. Maar ik besef ook mijn verantwoordelijkheid voor bijna vijftig gezinnen; daar moet je ook geen risico's mee nemen. Daarom heb ik ook een Plan B klaarliggen, mocht mij iets overkomen. De zaak moet ook zonder mij op gezonde wijze kunnen worden voortgezet."

Zoetmulder is dan weliswaar geen tandarts geworden, hij laat geen gaten vallen. <

VAN DER LINDEN: VAN HONDENKAR TOT DEDICATED VERVOERDER

Rond 1900, inmiddels zo'n 125 jaar geleden, werd transportonderneming Van der Linden door de toen 16-jarige grondlegger en naamgever Arie opgericht. Van der Linden begon met de hondenkar vervoer aan te bieden in de Bollenstreek naar de treinstations. De hondenkar werd ingeruild voor paard en wagen en later weer opgevolgd door eerst een T-Ford en vervolgens een truck van Chevrolet.

Na de Tweede Wereldoorlog namen de zonen van de oprichter, Gijs en Arie, het bedrijf over en specialiseerden zich in verhuizingen en bloem(boll)entransport. In 1977 trad de derde generatie aan onder leiding van Ard van der Linden. In die jaren legden zij zich toe op vervoer in opdracht van derden, zoals leveranciers van wit- en bruingoed. Voor verpakkingsbedrijf

Twinpack werd dedicated vervoer opgetuigd: trucks en chauffeurs werd uitgerust in de kleuren en de bedrijfskleding van de opdrachtgever. Sinds 2007 wordt dat ook gedaan in opdracht van Vegro, een onderneming in medische thuiszorgmiddelen. Van der Linden ontzorgt sindsdien de klant en is verantwoordelijk voor het personeels- en vlootmanagement.

In 2019 besloot Ard van der Linden wegens gebrek aan opvolging het bedrijf te verkopen. Sindsdien staat Frans Zoetmulder als DGA aan het roer.

Zoetmulder ziet geen enkele aanleiding om de naam van het voormalige familiebedrijf te wijzigen. "Waarom? Het is een bekende naam in de regio, al 125 jaar. Daar hoort een geschiedenis bij. Echt, die naam blijft."